

které jeho části, kryl ještě dále, a vůbec si nevšímá vydání z roku 1929 str. 206, kde se uvádí v plném souladu s právním názorem výše vysloveným, že odškodné musí býti zaplaceno nebo, kdyby pojistník prodléval s vyzvednutím, na soudě složeno, a dodává, že nebyla-li v takovém případě jeho výše určena ani dohodou ani rozhodčím výrokem, jest výpověď neplatná, bylo-li dodatečně uznáno, že splnění jest nedostaččné. Mohla tudíž žalovaná pojišťovna pojištění podle čl. 23 všeob. poj. podm. platně a právně účinně vypověděti jen, jestliže celé odškodné, a bylo-li dvojí, obojí žalobci vyplatila nebo pro něho na soudě složila. Jelikož žalovaná tak neučinila, byla její výpověď právem uznána za neplatnou. Nic na věci nemění okolnost, že žalovaná pojišťovna použila svého práva podle čl. 18 čís. 3 všeob. poj. podm., neboť tím svůj závazek nesplnila. Pokud dovolání poukazuje k tomu, že při tomto nazírání na věc pojistitel v případě placení důchodu by smlouvu nemohl vůbec vypověděti, bylo by to jen důsledkem toho, co strany spolu ujednaly, nehledíc k tomu, že důchod lze zajistiti určitou peněžní sumou, která, nedohodnou-li se strany jinak, může býti složena na soudě.

### Čís. 10396.

**Zmocnění poručenského soudu k vedení sporu jest třeba i pro spor, v němž nezletilec žaluje o obnovu.**

**Předpis § 6, druhý odstavec, c. ř. s. platí i pro opravné řízení.**

(Rozh. ze dne 18. prosince 1930, R II 414/30).

Nezletilý Oldřich V. byl v základní rozepři odsouzen podle žaloby. Jeho žalobu o obnovu sporu procesní soud první stolice zamítl. O d v o l a c í s o u d zrušil napadený rozsudek i s předchozím řízením jako zmatečné a odmítl žalobu. D ů v o d y : Soud odvolací zjistil ze spisu, že poručník nezl. žalobce Oldřicha V-a není poručenským soudem zmocněn k vedení tohoto sporu o obnovu. Trpí tedy rozsudek i celé řízení zmatečností po rozumu § 477 čís. 5 c. ř. s. a odvolací soud, jsa povinen z úřední moci zjistiti zmocnění ke sporu, musel rozsudek i s předchozím řízením zrušiti a žalobu odmítnouti, poněvadž jest nezpůsobilá, by bylo o ní jednáno. (§ 478, první odstavec, c. ř. s.).

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by postupoval podle § 6, druhý odstavec, c. ř. s.

### D ů v o d y :

Nelze souhlasiti s rekuresem, že k vedení sporu neměl žalobcův poručník zapotřebí zmocnění poručenského soudu, jelikož toto zvláštní zmocnění k vedení rozepře předpisuje zákon bez výjimky pro všechny případy, kde nezletilý ve sporu vystupuje jako žalobce, tedy i v případě žaloby o obnovu (§ 233 obč. zák.). Ale právem vytýká rekurentka odvolacímu soudu, že nedostatek zmocnění k vedení rozepře neodstranil,

ačkoliv tak učiniti mohl a měl, při čemž se podotýká, že předpis § 6 druhý odstavce c. ř. s. platí i pro opravné řízení (§§ 463 první odstavce a 513 c. ř. s.). Bylo proto rekursu částečně vyhověno a rozhodnuto, jak výše uvedeno.

### Čís. 10397.

**Sudiště podle § 87 a) j. n.**

**Slo-li o smlouvu rámcovou, v níž bylo ujednáno množství zboží a jeho cena, nebylo však uvedeno, jaké množství zboží a kdy má být zasláno, nýbrž toto množství a tento čas měly být určeny teprve odvolávkami, jest odvolávky po rozumu § 87 a) j. n. považovati za objednávky, podle nichž jest posuzovati, zda uplynuly dva roky k podání žaloby, čili nic. Rozhodným není datování objednávky, nýbrž den jejího dojití příjemci.**

**Požadavek, by objednávky zboží i převzetí zboží byly žalobcem prokázány listinami, není nahrazen tím, že žalovaný mlčky doznal objednávky i dojití zboží.**

**Převzetím zboží jest rozuměti jeho odevzdání do rukou kupitele neb osoby jím k převzetí zmocněné; nestačí svěřeni zboží dopravci, nýbrž jest třeba, by se dopravce, jemuž bylo zboží svěřeno, zbavil skutečné moci nad zbožím a kupitel (osoba, jím k přijetí zboží zmocněná) nabyt této moci.**

(Rozh. ze dne 19. prosince 1930, R I 807/30.)

Žalobu o zaplacení z kontokorentního spojení za dodávky zboží od roku 1925 do polovice roku 1927 zadala žalující firma dne 26. dubna 1929 na sudišti podle § 87 a) j. n., tvrdíc, že se poslední objednávka žalovanou stala dne 28. dubna 1927. Námitce místní nepříslušnosti soud prvního stupně vyhověl a žalobu odmítl. Důvody: Objedávka zboží žalovanou stala se dne 30. prosince 1926, pokud se týče dne 4. ledna 1927 a všechny pozdější dodávky zboží jsou zahrnuty v žalované částce, nespočívají na nové objednávce, nýbrž jsou jen odvoláním z uzavěrky ze dne 30. prosince 1926. Jelikož se poslední objednávka stala 30. prosince 1926 (4. ledna 1927) a žaloba byla podána až dne 26. dubna 1929, uplynuly od poslední objednávky více než dva roky, pročež tu není sudiště podle § 87 a) j. n. Rekursní soud zamítl námitku místní nepříslušnosti. Důvody: Rekursní soud neshledal názor prvního soudu. Jest sice pravda, že se uzavěrkou ze dne 30. prosince 1926, potvrzenou dopisem žalující strany ze dne 4. ledna 1927 dohodly strany o prodeji určitého množství zboží za určitou cenu, ale v obou dopisech se praví, že se toto ujednané množství zboží děje pro první polovici roku 1927 měsíčně, a neudává se, jaké množství zboží se má v každém měsíci první polovice roku 1927 dodati. Poněvadž § 87 a) j. n. ustanovuje, že jest prokázati skutečné převzetí zboží, jest prokázati, kdy došlo naposledy k dodání zboží, což se mohlo státi jen tím způsobem, že byl prokázán příkaz, podle něhož došlo k odeslání zboží. Tento zvláštní příkaz musel se státi, ana rámcová smlouva dodací lhůty přesně neustanovila, zejména neustanovila, mnoho-li zboží